

Kohtaaminen Jeesuksen haudalla

Seisoin Puutarhahaudalla ja katselin Hengessä, kun Jeesus tuli ulos kalliohaudastaan. Sitten minut vietiin Hänen seurassaan jonnekin Getsemanen tienoille – hieman nykyisestä Getsemanen kirkosta pohjoisiin. Kaksitoista apostolia seisoivat siellä ympärässä, ja minä hieman ihmettelin sitä, kun olin samassa piirissä heidän kanssaan. Jeesus rukoili apostoleiden puolesta ja valtuutti heitä parantamaan sairaita. Jeesus tarttui myös minun käsiini ja valtuutti samaan tehtävään. Olin kokenut palvelustehtävässäni voisien ajan parantumisasihkeitä ennen sitä, mutta nyt uskoani vahvistettiin. Olin tuossa Getsemane-hetkessä kuitenkin aivan ymmällä. Asia tuntui niin kovin yksinkertaiselta ja luonnolliselta: lasken vain käteni sairaiden päälle Jeesuksen nimessä, ja sairaut paranevat. Kyselin hämmästyneenä itseltäni: miksi en ole ymmärtänyt tätä koskaan ennen. Sitten havahduin siihen, että tapahtuma olikin näky. Tosin hyvin siunattu ja uskoani vahvistava näky. Olin sen jälkeen vielä puolisen tuntia aivan kuin tuossa näyssä – Jeesuksen läsnäolossa. Näin tuon näyn Hengessä, en fyysisesti. Luonnollisilla silmilläni olen nähnyt Jeesuksen vain kerran: kommunistiaikana ateistisessa Moskovassa.

Itse asiassa Puutarhahaudalta alkanut näky oli pitempi toisto kauan aikaisemmin näkemästäni ilmestyksestä. Tuon ensimmäisen kohtaamisen aikana toimin jo saarnaajana ja minulla jonkun verran kokemusta sairaiden parantumisesta rukouksen kautta. Tuossa aikaisemmassa näyssä näin Jeesuksen tulevan ulos kalliohaudasta. Tapahtuma oli vain lyhyt tuokio. Sain inspiraation kirjoittaa tapahtuman johdolla kirjan IKUINEN IDEALISTI.

Minun nuoruudessani jatkuvasti toisteltiin sitä, että vastakääntyneet ja aloittelevat saarnaajat tapaavat olla intoilijoita – idealisteja. Tuossa arvioinnissa oli negatiivinen maku: nuoret intoilevat, mutta kyllä ne siitä iän myötä tasaantuvat. Niin useimmille on käynytkin. Monet ovat jo alle viidenkymmenen ”kokeneita” paikoilleen jumittuneita taantumuksellisia. Nuoruuden palo ja into on laantunut. Kirjoittiko Johannes joillekin jotain sellaista, että ”...se minulla on sinua vastaa, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi.”

Minä kai olin yltiöpää – joidenkin mielestä – aivan pahimmasta päästä. Jo varhain sain tehtävät rukoilla sairaiden puolesta. Tietysti olisin ainakin joissain asioissa tarvinnut isällistä opastusta. Kun olin loppuaikojaa työelämässä, niin uhrasin lähes kaiken palkkani lähetystyöhön. Taipumukseltani nuukana kykenin elämään päivärahoillani. – Tuskin suosittelen tätä mallia toisille.

Niin, Ikuinen idealisti jäi kirjoittamatta. Osa laiminlyönnistäni kaatuu tietysti kustantajien niskaan. En alussa nimittäin saanut uusi uria puhkoville kirjoilleni kustantajaa, vaan jouduin kustantamaan itse lähes 90 000 kirjaa (+ IVY:ssa julkaistuja kirjoja). Tuo rasite nieli melkoisen palan kutsumustehtävästäni. Ikuinen idealisti olisi rakentunut suunnilleen seuraavasti: Nuoret intoilevat jopa armolahjojen puolesta, mutta kyllä ikä ja valjaat saavat varsan tasaantumaan. Poikkeuksena tähän ”terveeseen” kristillisyyteen nähden tunnen yhden nuoren saarnaajan, jonka näin tulevan ulos kalliohaudasta. Hän oli silloin noin 30-vuotias. En löytänyt Hänen toiminnastaan enkä opetuksistaan viittaustakaan nuoruuteni aikaisiin kielteisiin uskomuksiin. Tämä Ikuinen idealisti ei taantunut koskaan, vaan on säilyttänyt ihanteensa ikuisesti.

Aikoinaan Suomen ”helluntaisukupolvi” tapasi opettaa, että Jumala kyllä parantaa sairaita ja jakaa armolahjojakin – MUTTA. Emme aina tiedä, onko Jumalan tahto parantaa. Ehkä Hän tahtoo

sairauden kautta pyhittää ja kasvattaa meitä. Emme ole vielä kypsyneet hengellisesti ottamaan vastaan Jumalan lahjoja. Emme tiedä sitäkään, miksi Hän ei vastaa rukouksiimme ja tee ihmeitä.

Kun Nuori idealisti ilmestyi Gennesaretin rannoille, niin Hän ei selitellyt, miksi Jumala pitää nämä asiat omana salaisuutenaan. Opetuksissaan ja käytännön teoillaan Hän opasti kuulijansa tuntemaan Jumalan tahdon. Isän tahdon täyttäminen oli Hänen maailmaan tulonsa syyn. Yksi ainoa spitaalinen rassukka ei tiennyt tahtooko Jeesus parantaa hänet vai ei (Matt. 8:2,3). Jeesus vastasi spitaaliselle: ”Mitä tahdon”, ja yhdellä ainoalla käden ojennuksella Hän ratkaisi tämän sairaita ja myös helluntaiteologeja askarruttaneen ongelman.

Meidän tarpeemme ei ole kuulla taitavia teologia pohdintoja ja selittelyjä, vaan hetkiä olla Jeesuksen seurassa. Yksi ainoa Jeesuksen voimallinen kohtaaminen kykenee selventämään teologiamme vääristymät. Herätysliikkeemme on aina ”uskonut” ihmeisiin ja siihen, että Jumala voi. Kovin epäselväksi on kuitenkin jäänyt se, että tahtooko Hän. Aikaisemmassa kirjassani Sellainen kuin Hän on oioin jo harhaantuneita ihmisajatuksen polkuja. Painotin sitä, että Hänen tahtonsa ja toimintatapansa on yhtä lailla sama tänään kuin eilenkin. – Helluntaikustantajan edustajat kauhistelivat käsikirjoitustani. Sain sitä levitettyä kuitenkin 30 000 kappaletta. Kirjaa kysytään vieläkin, mutta painos on ollut lopussa vuosikymmeniä

Niin, minun piti kirjoittaa kirja Ikuisesta idealistista, jonka mielenlaatua ja työtapaa vuosituhannet eivät ole kyenneet muuttamaan. Olen pahoillani laiminlyöntini vuoksi. Oli aika jolloin olin monien mielestä liian nuori tärkeisiin tehtäviin. Nyt minua hyljeksitään siksi, kun olen liian iäkäs. Olenko ollut ikäni puolesta sopiva koskaan! - Mieltäni painaa yksi asia: vuodet valuvat käsistäni ja kutsumustehtäväni on pahasti kesken. Tarvitset esirukoilijoiden kantavia käsiä lopputaipaleelle!

(Kirjoitettu 2010; ei huolittu julkaistavaksi.)